

Холандският пътешественик Кемпенъ, който пръв отъ европейцитѣ открилъ това племе, съ голѣми усилия можалъ да прекара нѣколко време около едно семейство Кубу, и отъ него можалъ да изучи нѣщо за живота на тия нещастни полузвѣрове, които само по външенъ видъ се причисляватъ къмъ човѣшката природа, и които нѣматъ членораздѣлна речъ. Когато Кемпенъ се готвѣлъ да направи фотографическа снимка на единъ отъ дивацитѣ, той надалъ страшенъ ревъ, изскубналъ се отъ ржцетѣ на държащитѣ го спътници на Кемпенъ, и избѣгалъ; не могли да го достигнатъ и той изчезналъ.

Юлий и януарий. Мнозина смѣтатъ, че юлий е най-горещиятъ месецъ въ всички части на земното кълбо. Но това е само така въ северното полукълбо на земята. Странитѣ на южното полукълбо презъ юлий иматъ най-ниска температура. Така се обяснява, защо всички експедиции за южния полюсъ се извършватъ презъ зимата; лѣте тамъ температурата спада подъ 50 градуса подъ нулата. Въ сжщото време пъкъ въ Сахара или въ Ланосъ Естакадосъ на сев. Америка измѣрватъ горещини до 45°.

Най-голѣмо затопляне презъ януарий имаме въ сев. Аржентина, въ южна Африка и срѣдна Австралия, гдето срѣдната температура презъ това време достига надъ 30 градуса. Около сжщото време температурата въ северния Сибиръ възлиза срѣдно на 45 градуса подъ нулата. Презъ юлий, напротивъ, и въ дветѣ противоположни области владѣ срѣдна температура 10-15 градуса подъ нулата.

Най-студеното мѣсто на земята въобще е южната полярна областъ, защото презъ януарий тамъ се измѣрва все още температура подъ 10 градуса студъ, а презъ юлий, както казахме, сжщинската зима достига най-високата си точка.

Преселение на животнитѣ. Въ природата има вѣчно движение. Скакалицитѣ отиватъ тамъ, гдето биха могли да намѣрятъ добри условия за прехрана. Птицитѣ прелитатъ отъ едно мѣсто на друго. Змиѣоркитѣ обикалятъ половината свѣтъ. Севернитѣ елени прекосяватъ